

Հ Ա Ն Գ Ի Ս Ց

ՀԱՅՐ ՄԿՐՏԻՉ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՊՈՏՈՒՐՅԱՆԻ (1881—1959)

Դեկտեմբերի 8-ին, երեքշաբթի օրը, երեկոյան ժամը 7-ին, Մայր Աթոռում ի Տեր հանգյալ Վենետիկի Մխիթարյան ուխտի միաբան, բազմավաստակ զբաղանազետ և բանասեր Հ. Մկրտիչ վարդապետ Պոտուրյանը:

Առանձնապես վերջին տարիներին քայքայվել էր Հ. Մկրտիչ Պոտուրյանի առողջությունը: Նրա թեևրի տակ, ավելի քան 12 տարիներ, բույն էր դրել անբուժելի հիվանդությունը: Վեհափառ Հայրապետի ցանկությանը և հոգածությանը, այնուամենայնիվ, ձեռք առնվեցին բժշկական բոլոր խնամքները՝ նրան բուժելու կամ գեթ երկարացնելու համար նրա կյանքի օրերը գտնե 1—2 տարով, որպեսզի հայրենասեր Մխիթարյանը, «Հայրենի հողին վրա, Ս. էջմիածնի Տաճարի հովանիին ներքև, Արարատի շուրթին տակ և Երասխի ջուրին մոտիկ», վայելի Հայրենի հողի քաղցրությունը և իր «նպաստի լուսան» բերի «հայրենի մտավորական գանձարանին»:

Խորհուրդ մարդկան, կամքն Աստուծո:

Հայր Պոտուրյանը, շրջապատված Մայր Աթոռի միաբանության սիրով և գուրգուրանքով, նրանց աղոթքների տակ, հոգին ավանդեց խաղաղությանը, իր իսկ ցանկությամբ ստանալուց հետո վերջին Ս. Հաղորդությունը:

Դեկտեմբերի 10-ին, հինգշաբթի օրը, քառավոտյան, Ս. Գայանեի վանքում պաշտվեց հոգեհանգստյան սուրբ պատարագ՝ ի հանգիստ Հ. Մկրտիչ Պոտուրյանի հոգու:

Հանգուցյալի վերջին օծումը կատարեց Մայր Աթոռի լուսարարապետ գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանը:

Հոգևոր ծննդանի վերատեսուչ Գերաշնորհ Տ. Հայկազուն սրբազանը իր շատ գեղեցիկ ու բովանդակալից դամբանականի

Հ. ՄԿՐՏԻՉ ՊՈՏՈՒՐՅԱՆԸ ՄԱՏՆԱԴԱՐԱՆՈՒՄ

մեջ ծանրացավ Հ. Մկրտիչ Պոտուրյանի զբաղան, բանասիրական, հրապարակագրական վաստակի վրա, ընդգծելով միաժամանակ հավատավոր և հայրենասեր Մխիթարյան վարդապետի կյանքի ուսանելի գծերը:

Սուրբ պատարագին և վերջին օծման ներկա էին նաև Վեհափառ Հայրապետը, Մայր Աթոռի ամբողջ եպիսկոպոսական դասը, միաբանության անդամները, Հոգևոր ծննդանի դասախոսական կազմը և ուսանողությունը, վանքի պաշտոնեությունը, հանգուցյալի հարազատ քույրը, աղջկաններ, բարեկամներ և ծանոթներ:

Հավարտ սուրբ պատարագի դազալը ուսումբարձ դուրս են բերում Հոգևոր ծննդանի ուսանողները, հոգեհանգստյան շարականների և աղոթքների թախծոտ հնչյունների տակ: Հուղարկավորների թափորը Ս. Գայանեի տաճարի շուրջը դառնալով կանգ է առնում տաճարի հյուսիսային կողմը, նորափոր գերեզմանի առաջ, կատարվում է թաղման կարգը՝ նախագահությամբ գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսի: Հրաժեշտի վերջին րոպեներն են: Քիչ հետո Հայրենի հողի ծոցում, իր երազած, պաշտած և տեսած Հայրենի հողում կթաղվի հայրենասեր Մխիթարյանը: Հ. Մկրտիչ Պոտուրյանի գե-

րեզմանի առաջ և դագաղի վերև, հրաժեշտի շատ հուզիչ դամբանական է խոսում «էջմիածին» ամսագրի խմբագիր Արթուր Զատիտյանը և ապա դագաղը հուշիկ իջեցվում է գերեզման, Մայր Աթոռի և հայ մշակույթի շատ երախտավորների շարքի մեջ:

Ժամը 3-ին վանական սեղանատանը տրվում է հոգեծաշ, որին ներկա են լինում, բացի միաբանությունից և ուսանողությունից, նաև Հ. Մկրտիչ վարդապետ Պոտուրյանի հարազատները և այլ բարեկամներ:

Հոգեծաշի սեղանը օրհնում է գերաշնորհ Տ. Հայկազուն սրբազանը: Հանգուցյալ Հ. Մկրտիչ Պոտուրյանի հիշատակը ոգեկոչելով, ուսանողության թելադրություններ է անում հոգեշնորհ Տ. Հարություն վարդապետ Մա-

տենջյանը՝ շարունակելու Հ. Պոտուրյանի մատենագրական գործը և սրտագին բաղձանք է հայտնում մի հատորում հավաքված և հրատարակված տեսնելու Հ. Պոտուրյանի մատենագրական-բանասիրական վաստակի կարևոր մասը:

Հանուն Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողության, Ալսարանի ուսանող Հակոբ Գյուկչյանը խոստանում է հետևել Հ. Պոտուրյանի օրինակին և վառ պահել նրա հիշատակը:

Հոգեծաշի սեղանը վերջանում է գերաշնորհ Տ. Հայկազուն սրբազանի հորդորով և խմբովին երգված տերունական աղոթքով:

«Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի»:

